

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 3T/37/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217010518
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Mihaláková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7217010518.21

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mihalákovvej a prísediacich Ireny Herichovej a Margity Tragalovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. 7. 2020 v Košiciach takto

rozhodol:

obžalovaná
T. R., nar. XX. 4. XXXX v K. E., bytom H. nad C., ul. M. č. XXX/XX, t.č. bez pracovného pomeru

je vinná, že

dňa 2. 4. 2013 požiadala W. B. B., a.s. A. XX, A. v jej pobočke na ul. C. B. č. XX v K. o poskytnutie úveru vo výške 60 000,00 eur, pričom k žiadosti o úver prostredníctvom doposiaľ nestotožnenej osoby zabezpečila a doložila potvrdenie o príjme, výpis príjmov za mesiace január a február 2013 a správu zamestnávateľa MA E. B. R., XXXa V. T., A. A. XDJ, M. A., čím dokladovala, že pre uvedenú spoločnosť pracovala a jej príjem bol za posledných 12 mesiacov 16 503,00 GBP (18 895,53 eur), aj keď sa to nezakladalo na pravde, a na základe týchto podkladov W. B. B., a.s. s ňou uzatvorila dňa 26. 4. 2013 zmluvu o úvere č. XXXXXXXX X XX a bol jej poskytnutý úver vo výške 60 000,00 eur, ktorý mala splácať v mesačných splátkach po 274,50 eur v 1.-3. roku a vo výške 324,50 eur v 4.-5. roku, pretože úver nesplácala W. stavebná spoločnosť, a.s. dňa 22. 4. 2014 odstúpila od zmluvy, čím spôsobila Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. škodu vo výške 54 277,07 eur,

teda

vylákala od iného úver tým, že ho uviedla do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobila takým činom značnú škodu,

tým spáchala

zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona.

Za to jej ukladá:

Podľa § 222 ods. 4, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j), § 49 ods. 1, § 51 ods. 1, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Tr. zákona ako súčasť probačného dohľadu povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodenú spoločnosť W. B. B. a.s., A. č. XX, XXX XX A., IČO: XX XXX XXX odkazuje s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovanej, svedkov Mgr. W. E., P. H., Ing. R. Z., Q. A., M. P., Q. W., P. W., Ing. C. S. a oboznámením listinných dôkazov.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd, po zvážení jednotlivých dôkazov samostatne ako aj v ich vzájomnej nadväznosti, nezávisle od toho či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá procesná strana, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Obž. T. R., bola vypočutá za prítomnosti tlmočníka z maďarského jazyka, prehlásila, že je nevinná, na svoju obranu uviedla, že je matkou 5 detí a nikdy nepracovala v zahraničí. V r. 2013 žila s Q. R. a ich tromi deťmi v byte u starej matky v K. E.. Pretože druh odišiel na pol roka do P. a stará matka potrebovala klud, vybavovala pre rodinu nové bývanie. Q. W., ktorý je jej strýkom, jej prisľúbil pomoc. Malo ísť o nájom domu za 100,00 eur mesačne, keď si dom prezrela, nájom sa určil na 350,00 eur mesačne, s čím nesúhlasila, jej mesačný príjem bol vo výške 298,00 eur. Na Mestskom úrade v K. E. síce podpísala nejaké listiny, ale J. W. povedal, že sa to týka prepisu predmetného domu na Q. A. s prezývkou M. W., ktorý ho chcel pre svojich rodičov. J. W. odovzdala svoj občiansky preukaz, aby k tomu mohol vybrať jej rodný list na matrike v K. E.. Pri podpisovaní listín boli prítomní Q. W., Q. A. aj P. S., matrikárku nepožiadala, aby listiny pred podpísaním pretlmočila, pretože uvedeným osobám dôverovala. S úverom nemá nič spoločné, žiadne peňažné prostriedky neobdržala.

Svedok Mgr. W. E. vypovedal, že obchodná zástupkyňa W. B. B., a.s. (ďalej už len „W., a.s.“) P. H. spísala dňa 2. 4. 2013 žiadosť o úver so záložným právom na cieľovú sumu 60 000,00 eur na základe zmluvy o stavebnom sporení. Ako dlžník vystupovala T. R. a ako záložca Q. A.. Predložené bolo potvrdenie o príjme, dve výplatné pásky, potvrdenie zamestnávateľa, posudok na nehnuteľnosť a rodný list dlžníčky. Doklady preveroval zamestnanec Ing. R. Z.. Následne boli T. R. zaslané zmluvy o úvere, zmluvy o zriadení záložného práva a návrh na vklad záložného práva. Dňa 3. 5. 2013 sa W., a.s. vrátila zmluva o úvere podpísaná T. R., jej podpis bol overený na Mestskom úrade K. E.. Dňa 15. 5. 2013 W., a.s. vyplatila na dva rôzne účty čiastku 48 000,00 eur a 12 000,00 eur. Z úveru boli uhradené tri splátky, obžalovanej bolo zaslaných päť výziev s upozornením na možnosť odstúpenia od zmluvy, k čomu došlo dňa 22. 4. 2014. Výška spôsobenej škody je 54 277,07 eur (rozdiel po odrátaní 3x 274,50 eur + 14 318,27 eur). Založený objekt bol vydražený za 17 000,00 eur, dražobná spoločnosť si odpočítala svoje náklady a vložila na účet PPS, a.s. 14 318,27 eur.

Svedok Ing. R. Z. vypovedal, že v r. 2013 v W., a.s. riešil žiadosti o úvery fyzických osôb len na základe podkladov, ktoré poskytovali obchodní zástupcovia, do osobného styku s klientom neprichádzal. V prípade obžalovanej boli predložené štandardne požadované podklady, ďalšie preverovanie nebolo potrebné, pretože úver bol zabezpečený nehnuteľnosťou.

Svedkyňa P. H. bola finančnou agentkou W., a.s. Stretnutie s obžalovanou jej dohodol T. F., ktorý je jej známy z mladosti, bol jej zmluvným tipérom asi 3 mesiace. Ak jej klienta sprostredkoval zmluvný tipér, ten vie, aké doklady sú potrebné, vtedy sa s klientom stretne len raz. Totožnosť obžalovanej skontrolovala z občianskeho preukazu a ďalšieho dokladu (vodičský preukaz, rodný list alebo cestovný pas). Boli školení o tom, že bonitu klientov nemajú posudzovať. Údaje v dokladoch, ktoré obžalovaná predložila, overili interní zamestnanci v centrále banky, ktorí zodpovedajú za schválenie úveru. Obžalovaná hovorila maďarsky, sprevádzala ju nejaká osoba, ktorá tlmočila a p. O., ktorý spláca úver. Z oblasti bydliska obžalovanej chodievali s klientmi ako tlmočníci Q. W., B. C. a p. F. (Q. alebo B.). V klasických bankách sa zmluvy podpisujú priamo na ich pobočkách, v W., a.s. klienti podpisujú zmluvy na notárskych úradoch alebo na matrikách.

Svedok T. F. vypovedal, že je s A. H. v kamarátskom vzťahu od detstva, pripustil, že jej na tejto báze sprostredkoval nejakých klientov. Vylúčil, že by sa jednalo aj o obžalovanú, mohol to sprostredkovať jeho bratranec B. C., ktorý dlhodobo pracuje ako robotník v P.. Naposledy sa stretli asi pred 4 rokmi,

keď prišiel domov do R.. Keď je na B., venuje sa realitám, požičiaval mu peniaze, tvrdil, že ich potrebuje na znalecké posudky k nehnuteľnostiam ale vie, že hrával na automatoch. Osoby T. M., Q. A., Q. W., P. W. ani M. P. nepozná.

Svedkyňa P. W.ová vypovedala, že nie je jej známy dôvod, prečo ju a jej manželka oslovila obžalovaná so svojim druhom, že potrebujú pomoc, nemajú kde bývať a majú malé deti. Nevedela uviesť, z akého dôvodu sa obžalovaná mala ocitnúť v danej situácii. Pri predaji vozidla sa zoznámili s Q. a B. od V., ktorí hovorili, že pomáhajú pri vybavovaní úverov, povedali obžalovanej, že sú to osoby, ktoré vedia pomôcť.

Svedok Q. W. potvrdil, že cez Q. z M. spoznal B. a C. a, ktorý pracoval v realitnej kancelárii, robil hypotéky na domy a byty, vozil sa na veľkom džípe, chodil vyobliekaný. Obžalovaná je jeho vzdialená príbuzná, bola skoro na ulici, druhá mala v P., potrebovala pomoc a chodila s tým za ním a jeho manželkou. C. tvrdil, že vie všetko vybaviť, keď M. P. predával dom, „dal dokopy B. a T.“, ktorá ani nevie, čo podpísala, C. podviedol ju aj jeho. Pripustil, že bol s obžalovanou na matrike, lebo jej chcel veľmi pomôcť. Keď prišla na účet jeho manželky suma okolo 10 600,00 eur, odovzdal ju celú C.ovi, tvrdil, že je to odmena pre neho a realitnú kanceláriu. Zdalo sa mu to čudné, ale hovoril, že je to bežné, normálne.

Svedok M. P. uviedol, že Q. A. je krstným otcom jeho manželky a P. W. je jeho sesternica. Prostredníctvom realitnej kancelárie v V. chceli odpredať dom, pretože kupec nebol, ponuka im bola vrátená. Neskôr ho kontaktovali M. a B., ktorý predtým pracoval v realitnej kancelárii, že vie nehnuteľnosť odpredať za 48 000,00 eur. Nepamätá sa, či im podpísal splnomocnenie na predaj domu. Asi o tri týždne žiadali číslo účtu a následne oznámili, že kupec je z P. a zmluva bude podpísaná v K.. Predmetný dom bol však oficiálne vo vlastníctve Q. A., ktorému dlhovali okolo 30 000,00 eur, preto bol až do vrátenia pôžičky prepísaný na neho. Pri podpise zmluvy v K. boli okrem neho Q. A., M., B. a pracovníčka sporiteľne. K obžalovanej svedok uviedol, že ju videl len raz, keď išli podpísať zmluvu do Košíc (čl. 525), až na jej otázku v ďalšej časti svojej výpovede uviedol, že sa zrejme pomýlil, pretože bol s ňou ale nie v K., bolo to v C. kvôli prepisu elektriny a plynu (527).

Svedok Q. A. vypovedal, že sa s obžalovanou nikdy nestretol a že manželka M. P. X. je jeho neter a krstná dcéra. Pretože im požičal okolo 10-20 000,00 eur asi pred piatimi rokmi, svoj dom v K. E. previedli ako zábezpeku darovacou zmluvou na neho. Zmluvu o pôžičke nespravili, lebo „to bolo v rodine“. Od P. sa dozvedel, že má ísť podpísať zmluvu o predaji predmetného domu do K. do stavebnej sporiteľne. Či súčasťou kúpnej zmluvy bola aj zmluva o zriadení záložného práva si už nepamätal. Nehnuteľnosť nadobudla obžalovaná, pamätal sa, že „to dávali do katastra“. Peniaze dostal na účet, ponechal si len sumu, ktorú mu dlhovali P.ovci, zvyšok im odovzdal. Na vyjadrenie obžalovanej, že sa stretli ale len ohľadne nájmu predmetného domu v bare V. P. v K. E., svedok odmietol reagovať.

Z rozhodnutia Správy katastra C. vyplýva, že na základe darovacej zmluvy zo dňa 20. 12. 2012 medzi M. om P. m a Q. om A. om bol dňa 17. 1. 2013 povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech Q. A. (stavba so súp. č. 453 na pozemku s parc. č. XXXX a pozemky na parc. číslach XXXX a XXXX/X).

Ing. C. S. ako zmluvný znalec W., a.s. na základe požiadavky V. P. vypracoval súdnoznalecký posudok na rodinný dom súp. č. XXX na ul. W. štadióne č. XX v K. E. a prislúchajúci pozemok. Všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti postavenej v r. 1970 stanovil po jej obhliadke, prihliadal na jej čiastočnú rekonštrukciu, ako aj veľkosť pozemku a vedľajšie stavby, postupoval podľa príslušnej vyhlášky.

Podľa znaleckého posudku na čl. 148 Ing. C. S. pre zadávateľa posudku M. P. dňa 7. 3. 2013 stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti na 73 300,00 eur.

Podľa znaleckého posudku na čl. 107 Ing. W. M. pre zadávateľa F. spoločnosť, a.s. A. stanovil dňa 25. 9. 2014 všeobecnú hodnotu predmetnej nehnuteľnosti na 32 800,00 eur.

Z ďalších listinných dôkazov vyplývajú nasledujúce zistenia a skutočnosti.

Na základe žiadosti vyšetrovateľa PZ bol v prípravnom konaní obžalovanej, z dôvodu, že nastala pochybnosť o jej spôsobilosti náležite sa obhajovať, ustanovený opatrením sudcu pre prípravné konanie obhajca.

Podľa zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX obžalovaná ako stavebný sporiteľ uzavrela s W., a.s. zmluvu na cieľovú sumu 60 000,00 eur, jej totožnosť a podpis overila podľa občianskeho preukazu č. EC XXXXXX dňa 2. 4. 2013 obchodná zástupkyňa W., a.s. P. H..

V rovnaký deň podala obžalovaná v W., a.s. žiadosť o úver so záložným právom, záložcom bol Q. A., ktorého číslo účtu je uvedené ako jediné pre vyplatenie finančných prostriedkov. Podpisy a totožnosť uvedených zúčastnených osôb overila P. H. u obžalovanej okrem občianskeho preukazu aj rodným listom. V rodnom liste obžalovanej (čl. 202), ktorý vydal matričný úrad K. E. dňa 11. 3. 2013 je v poznámke podpis a pečiatka obchodnej zástupkyne W., a.s. P. H.. Podľa potvrdenia a jeho úradného prekladu zabezpečeného v prípravnom konaní mala byť obžalovaná zamestnaná ako upratovačka od 1. 5. 2012 vo firme Profesionálne upratovacie služby v A. vo M. A. na čiastočný pracovný úväzok na dobu neurčitú s hrubou mesačnou mzdou 1 756,80 GBP. Toto potvrdenie malo byť vystavené dňa 11. 3. 2013.

Dňa 3. 5. 2013 bol podpis obžalovanej na zmluve o úvere s W., a.s. úradne overený poverenou pracovníčkou Mestského úradu K. E., dňa 11. 3. 2013 prevzala vyhotovenie rodného listu obžalovanej na danom úrade s jej súhlasom osoba „S.“.

Dňa 3. 5. 2013 podpísal Q. A. s W., a.s. zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľný majetok na zabezpečenie zaplatenia pohľadávky s jej príslušenstvom vzniknutej z úveru poskytnutého na základe zmluvy o stavebnom úvere uzatvorenej s obž. T. R..

Dňa 3. 5. 2013 podpísala obžalovaná ako kupujúca kúpnu zmluvu, ktorú uzavrela s Q. om A. om, ako výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX v k. ú. K. E., kúpna cena bola dohodnutá vo výške 60 000,00 eur.

Podpis obžalovanej sa nachádza aj v návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy zo dňa 3. 5. 2003, návrh bol doručený Správe katastra C., pracovisko K. E. dňa 6. 5. 2013.

V zozname dokladov účelového použitia W., a.s. (čl. 216) s dátumom 9. 5. 2013 a podpisom obžalovanej a overovateľa totožnosti P. H. je v poznámke uvedené, že obžalovaná ako stavebná sporiteľka požiadala vyplatiť predávajúcemu na dve rôzne čísla účtov sumu 48 000,00 eur a sumu 11 280,00 eur.

Na podnikateľský účet vedený v B. B., a.s. Q. A. bola dňa 16. 5. 2020 bezhotovostne vložená suma 48 000,00 eur, jej výber v hotovosti bol uskutočnený dňa 20. 5. 2013 a na sporožirový účet P. W. vedený v B. B., a.s. bola dňa 16. 5. 2020 bezhotovostne vložená suma 11 280,00 eur, ktorej výber v hotovosti bol realizovaný toho istého dňa. V oboch prípadoch bola vkladateľom obž. T. R..

Podaním zo dňa dňa 24. 4. 2014 W., a.s. oznamovala obžalovanej, že pre neuhradzanie splátok úveru a dlžnú sumu vo výške 62 238,15 eur odstupuje od úverovej zmluvy.

Notárskou zápisnicou zo dňa 27. 4. 2015 bol osvedčený priebeh dražby nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie K. E., ktorej navrhovateľom bola W., a.s., vydražením bola dosiahnutá cena 17 000,00 eur, vydražiteľom sa stala S. A..

Obžalovaná bola v období október 2011 až september 2013 poberateľkou rodičovského príspevku. Podľa správy z miesta bydliska z decembra 2015 je slobodná, žije v spoločnej domácnosti v sociálnom byte s Q. R., nar. 12. 2. 1987, stará sa o štyri deti narodené v rokoch 2006 - 2014. Zdrojom jej obživy sú prídavky na deti a dávky sociálnej pomoci.

Zo spisu Okresného súdu Košice II sp. zn. 6T 14/2017 vyplýva, že za zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona bol dňa 2. 8. 2018 právoplatne odsúdený aj K. O. s trvalým bydliskom v H. nad C.. Poškodenou stranou je W., a.s., v pobočke ktorej v K. na Tr. B. XX dňa 1. 7. 2013 predložil nepravdivé doklady o zamestnaní vo M. A.. K. O. vypovedal, že obytný dom v rómskej osade sa mal búrať, potreboval riešiť svoje bývanie. P. W.ová, ktorú poznal len z videnia, sa mu ponúkla, že mu vybaví pôžičku, aby mohol dostať iný byt s mesačnou splátkou 120,00 eur, preto jej poskytol svoj občiansky preukaz a rodný list. V zahraničí nikdy nepracoval. Neskôr išli spolu do K., v kancelárii

hovorila s nejakou ženou iba po slovensky, ničomu nerozumel, iba podpísal akési papiere. Asi po roku už nevládal splácať pôžičku, pre nedoplatky bol byt vydražený. P. W.ová potvrdila, že odpredala svoj byt v H. nad C. K.ovi O.mu a že sa predtým zoznámila s mužmi menom B. a Q., z ktorých jeden pracoval v realitnej kancelárii. Usmernili ich, ako treba postupovať pri vybavovaní pôžičky pre K.a O.ho, bol s nimi v styku najmä jej manžel. V K. iba podpísali listiny, dôverovala dotýčným, nič si nepreverovala, za vybavenie pôžičky si vypýtali 3 000,00 eur. Sumu, ktorá jej bola vyplatená ako predávajúcej z pôžičky K.a O.ho, použila z časti na úhradu nedoplatku, ktorý mala v W., a.s. (9 000,00 eur) a zvyšných asi 11 000,00 eur použila na rekonštrukciu rodinného domu, v ktorom teraz žije.

Na základe vyššie uvedených dôkazov mohol súd dospieť k jednoznačnému záveru, že sa žalovaný skutok stal, že ho spáchala obžalovaná a že konaním popísaným vo výrokovvej časti rozsudku naplnila po stránke objektívnej znaky skutkovej podstaty zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona. Obžalovaná konala po stránke subjektívnej minimálne vo forme nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b/ Tr. zákona, teda že vedela, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (majetok iného) a pre prípad, že sa tak stane, bola s tým uzrozumená. Bez akýchkoľvek pochybností bolo preukázané, že obžalovaná sa nachádzala v takej sociálnej situácii, že nebolo v jej možnostiach splácať riadne pôžičku ani vo výške 100,00 eur mesačne, a toľž nie vo výške 350,00 eur, čím obhajovala svoje konanie, že upustila od pôvodného zámeru, obstaráť pre svoju rodinu v práve v čase neprítomnosti svojho druhu kvalitnejšie bývanie. Súd neuveril tejto obrane, že sa jej podpisy dostali na listiny súvisiace s úverovou zmluvou na cieľovú sumu 60 000,00 eur len preto, že osobám, ktoré jej boli nápomocné, dôverovala a nevedela, čo podpisuje. Obžalovaná je slobodnou matkou, ktorej sú vyplácané rodinné prídavky, sociálna výpomoc a keďže pri starostlivosti o rodinu musí chodiť aj nakupovať, je nesporné, že rozumie reči čísiel, hoci je príslušný text v slovenskom jazyku. Prítomnosť obžalovanej v pobočke W., a.s. v K. jednoznačne potvrdila svedkyňa H. a nevyvrátili ju svedkovia P. a A.. Obžalovaná v inkriminovanom čase vo veku 22 rokov už mala dostatočné životné skúsenosti, aby si tiež uvedomovala, že iba kvôli prenájmu domu v K. E. nie je potrebné cestovať a riešiť to až v K.. (Obžalovaná totiž v reakcii na výpoveď svedka P. tvrdila, že boli spolu ale len v C., kvôli prepisu elektriny a plynu).

V prejednávanej veci a vo vyššie uvádzanej veci sp. zn. 6T 14/2017 sa popri hlavných aktéroch z toho istého sociálneho a miestneho prostredia (R. - O.) opakujú tie isté osoby, a to H., W., W.ová a údajne „B. a Q.“, opakujú sa nepravdivé potvrdenia o zamestnaní vo M. A., obidva prípady sa stali v priebehu 3 mesiacov. Súd je toho názoru, že sa nejedná o zhodu okolností a že osoby v pozadí a ďalšie s nimi spriaznené (P., A.) sú tie, ktoré na úkor W., a.s. získali hlavný profit z úverových podvodov. Aj táto okolnosť zohrala významnú úlohu pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu obž. T. R..

Súd pri ukladaní trestu vychádzal zo základných zásad ukladania sankcií, ktoré sú uvedené v ust. § 34 a nasl. Tr. zákona. Prihliadal predovšetkým na okolnosti spáchania trestného činu, osobné pomery obžalovanej a možnosti jej nápravy. Obžalovaná viedla pred spáchaním žalovaného trestného činu bezúhonný život, čo predstavuje poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona, priťažujúce okolnosti u nej súd nezistil.

Za zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona možno uložiť páchatelovi trest odňatia slobody na päť až dvanásť rokov.

Za zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, ktorým páchatel spôsobí značnú škodu alebo podľa písm. d/ Tr. zákona spácha taký čin na chránenej osobe, možno uložiť trest odňatia slobody na tri až desať rokov.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

V prejednávanej veci by sa s poukazom na vyššie citované ustanovenie Tr. zákona znížila horná hranica trestnej sadzby pri pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1: 0 o jednu tretinu na 116 mesiacov,

(60 mesiacov - 144 mesiacov, rozdiel = 84, $84: 3 = 28$, $144-28 = 116$) a dolná hranica by ostala nezmenená, t.j. 60 mesiacov.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa názoru súdu sú v danej veci splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu obžalovanej a to nie len z toho dôvodu, že sa medziasom stala matkou ďalšieho dieťaťa a v jej starostlivosti je päť maloletých detí a že sa jedná o jej prvé porušenie Tr. zákona ale aj s poukazom na nasledovné.

Poškodeným subjektom je akciová spoločnosť, ktorá je profesionálne zameraná na poskytovanie finančných služieb a túto činnosť dlhodobo realizuje prostredníctvom svojich ako aj externých pracovníkov, ktorí sú na to príslušne zaškolení. V prípade „obyčajného“ podvodu na fyzickej osobe s rovnakou škodou alebo dokonca na chránenej osobe, teda osobe staršej ako 60 rokov, však trestný postih páchatel'a je zákonodarcom stanovený miernejšie a to trestnou sadzbou na tri až desať rokov. Poskytuje teda vyššiu trestnoprávnú ochranu bankovým a obdobným inštitúciám ako jednotlivcovi.

Túto skutočnosť s prihliadnutím aj na ďalšie okolnosti prejednávanej veci, že obžalovaná mohla byť vytypovaná ako vhodný páchatel' a zlákaná za províziu na už materiálne a personálne pripravený trestný čin inými osobami, ktoré ostali orgánmi činnými v trestnom konaní nepovšimnuté, súd považuje za zákonný dôvod na mimoriadne zníženie zákonom stanovenej trestnej sadzby. Výchovný podmienený trest odňatia slobody v trvaní tri roky s probačným dohľadom nad správaním obžalovanej počas skúšobnej doby v trvaní troch rokov za súčasného uloženia povinnosti podrobiť sa sociálnemu alebo výchovnému výcviku, je podľa rozhodnutia súdu spravodlivý a dostatočný na dosiahnutie jeho účelu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody, z už vyššie uvedeného je zrejmé, že na jej vzniku má podiel aj samotná poškodená strana nedostatočnou obozretnosťou a nekvalitnou kontrolou hodnovernosti deklarovaných údajov, pričom daný podnikateľský subjekt si musí byť vedomý miery rizika svojho podnikania a tomu zodpovedajúcej požiadavky kvality výberu pracovníkov vrátane externých. Pretože skúmanie miery zavinenia obžalovanej a samotnej poškodenej strany na vzniknutej škode, by si vyžadovalo ďalšie dokazovanie, ktoré by presahovalo potrebu pre dosiahnutie účelu trestného konania, bola poškodená strana s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces v súlade s ust. § 228 ods. 1 Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Košice II. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Košiciach. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.